P9_TA(2023)0022

Begäran om upphävande av Nicolas Bays immunitet

Europaparlamentets beslut av den 2 februari 2023 om begäran om upphävande av Nicolas Bays immunitet (2022/2054(IMM))

(2023/C 267/05)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av den begäran av den 18 november 2021 från den allmänna åklagaren vid appellationsdomstolen i Rouen om upphävande av Nicolas Bays immunitet som översändes genom en skrivelse av den 16 maj 2022 av det franska justitieministeriet, inom ramen för en förundersökning, och som tillkännagavs i kammaren den 8 juni 2022,

— efter att ha hört Nicolas Bay i enlighet med artikel 9.6 i arbetsordningen,

— med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,

— med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011, 17 januari 2013 och 19 december 2019 ([1]),

— med beaktande av artikel 26 i Republiken Frankrikes konstitution, ändrad genom den konstitutionella lagen nr 95-880 av den 4 augusti 1995,

— med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A9-0015/2023), och av följande skäl:

A. Den allmänna åklagaren vid appellationsdomstolen i Rouen (Normandie, Frankrike) har begärt att immuniteten ska upphävas för Nicolas Bay, ledamot av Europaparlamentet för Frankrike, i syfte att genomföra en förundersökning med anledning av ett straffrättsligt åtal för påstådd uppvigling till hat eller våld på grund av ursprung, etnicitet, nation, ras eller religion, genom ord, text, bild eller elektronisk offentlig kommunikation.

B. Den 5 maj 2021 publicerade Nicolas Bay en video på sitt Twitterkonto och på Facebook, filmad framför byggplatsen till moskén i Guinchainville (Normandie, Frankrike), som ska ha innehållit påståenden som kopplar byggandet av moskéer till spridningen av politisk islam på franskt territorium och utförandet av terroristhandlingar. I videon hänvisade han särskilt till mordet på en boende i Évreux som bevis på kriminellt beteende, brottslighet och terrorism. Videon fanns kvar på sociala medier en längre tid och gav upphov till hatiska kommentarer från läsarna, åtföljt av krav, både på Facebook och på Twitter, på att alla anhängare av islam skulle utrotas.

C. Det regionala valet till regionfullmäktige i Normandie hölls den 20 juni 2021. Vid den tidpunkt då kommentarerna i videon spelades in ställde Nicolas Bay upp i detta regionala val. Videon spelades in i Nicolas Bays valdistrikt.

D. Nicolas Bay kallades till förhör av de behöriga polismyndigheterna den 6 september 2021, men underlät att närvara utan att lämna någon motivering. En andra kallelse sändes till honom att inställa sig den 29 september 2021. Den 21 september 2021 informerade Nicolas Bay polismyndigheterna genom en skrivelse om sin vägran att inställa sig till förhör, med åberopande av sin parlamentariska immunitet.

([1]) Domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C-200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, domstolens dom av den 19 december 2019, Jungqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Torsdagen, 2 februari 2023

E. Å ena sidan kan parlamentet inte likställas med en domstol, och å andra sidan kan parlamentsledamoten, inom ramen för ett förfarande för att upphäva immunitet, inte betraktas som ”anklagad” ([2]).

F. De påstådda överträdelserna rör varken yttranden som Nicolas Bay gjort eller röster han avlagt, i egenskap av ledamot av Europaparlamentet, under utövandet av sitt ämbete i den mening som avses i artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, utan rör i stället aktiviteter av regional karaktär.

G. Syftet med den parlamentariska immuniteten är att skydda parlamentet och dess ledamöter från rättsliga förfaranden som rör verksamhet som bedrivs inom ramen för utövandet av det parlamentariska ämbetet och som inte kan skiljas från detta.

H. I artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier anges att Europaparlamentets ledamöter på sin egen medlemsstats territorium ska åtnjuta den immunitet som beviljas ledamöterna i den medlemsstatens parlament.

I. I artikel 26 i den franska konstitutionen föreskrivs att ingen parlamentsledamot får åtalas, bli föremål för utredning, gripas, kvarhållas eller dömas på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt uppdrag, och att ingen parlamentsledamot får gripas för ett brott eller utsättas för någon annan form av frihetsberövande eller frihetsinskränkande åtgärd utan tillstånd från parlamentet.

J. I detta fall har parlamentet inte funnit något belägg för *fumus persecutionis*, det vill säga faktiska omständigheter som tyder på att avsikten med det rättsliga förfarandet kan vara att skada ledamotens politiska verksamhet och därmed Europaparlamentet.

1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Nicolas Bay immunitet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till behöriga myndigheter i Republiken Frankrike och till Nicolas Bay.

([2]) Tribunalens dom av den 30 april 2019, Briois/parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.